

Z těchto důvodů neshledal nss, že by nař. výrok žal. úřadu vyslovující, že osoby zmíněné do 1. července 1920 pojistné povinnosti pensijní nepodléhaly, odporoval zákonu, a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

č. 2793.

Státní občanství: * Dvorský dekret z 12. dubna 1833 č. 2597 sb. zák. soud. nepřiznává nároku na udělení čsl. stát. občanství.

(Nález ze dne 25. října 1923 č. 7949.)

Prejudikatura: Boh. 2536 a 2599 adm.

č. 2794.

Domovská příslušnost (Slovensko): O výroku obce o domovské příslušnosti podle § 10 zák. čl. XXII/1886 rozhoduje v pořadí instančním správní výbor župní jako poslední stolice.

(Nález ze dne 25. října 1923 č. 11.118).

Prejudikatura: Boh. 2272.

Věc: Julius Andrej H. v Kežmarku proti ministru s plnou mocí pro Slovensko o domovskou příslušnost.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Magistrát v Kežmarku v zasedání z 12. března 1919 přiznal st-li příslušnost.

Městská rada v Kežmarku však zavedla následkem nařízení županského úřadu šetření o domovské příslušnosti a navrhla městskému zastupitelstvu konečné rozhodnutí, aby domovská příslušnost st-lova uznána nebyla.

Valné shromáždění městského správního výboru odmítlo tento návrh a uznalo domovskou příslušnost st-lovu na základě § 10 zák. čl. XXII z r. 1886.

Na odvolání člena městského zastupitelstva župan zrušil usnesení toto.

Odvolání st-lovo z tohoto rozhodnutí bylo administrativním výbo-rem župním v cestě instanční zamítnuto a rozhodnutí župana potvrzeno.

K rozhodnutí tomuto byl připojen dodatek, že proti tomuto konečnému rozhodnutí přípustno jest odvolání na ministerstvo s plnou mocí pro správu Slovenska a že se má podati u županského úřadu.

Žal. úřad odvolání st-lem podané zamítnul jednak jako nepřipustné, poněvadž čelí proti rozhodnutí správního výboru župního, které je ve smyslu ustanovení § 18 b zák. čl. XXII : 1886 konečným a může být napadnuto pouze stížností k tomuto soudu (§ 24 zák. čl. XXVI : 1896) a jednak jako neodůvodněné.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané, uvažil nss toto:

Nař. rozhodnutí zamítlo odvolání jako nepřipustné z důvodů tamže uvedených; st-1 poukazuje k tomu, že podav odvolání, zachoval se pouze dle poukazu úřadem mu daného a dovozuje, že výrok žal. úřadu není správný.

V daném případě jde o rozhodnutí obce ve smyslu § 10 zák. čl. XXII z r. 1886, totiž o rozhodnutí o žádosti st-lově za přiznání domovské příslušnosti.

Nss vyslovil v nálezu Boh. 2272 adm. právní názor, že o výroku obce o domovské příslušnosti podle cit. zák. ustanovení rozhoduje v pořadí instančním správní výbor župní jako poslední instance.

Na názoru tom nss trvá a odkazuje se dle § 44 j. ř. k jeho odůvodnění.

Právem proto žal. úřad odvolání zamítnul jako nepřipustné.

Vyslovil-li však žal. úřad svoji nepřislušnost, nebyl oprávněn a nemohl důsledkem toho spornou věc řešiti meritorně.

Žal. úřad se také skutečně nezabýval věcným rozhodováním, jak tomu svědčí znění nař. rozhodnutí, jež v souvislosti s odst. 1 zabývajícím se nepřipustností odvolání, v odst. 2. výslovně na začátku uvádí »že i v tom případě, že by bylo ministerstvo pro správu Slovenska příslušným k meritornímu rozhodnutí o odvolání, jest nutno zamítnouti odvolání jako bezdůvodné.«

Za takového stavu věci dá se nař. rozhodnutí, pokud obsahuje vývody týkající se domovské příslušnosti, vykládati jen tak, že žal. úřad projevil o otázce té pouze svůj náhled, aniž by se však pustil do věcného řešení.

Než i když žal. úřad nebyl kompetentním jako poslední instance v meritorním směru, přece seznal, že st-1 nastoupil nepřipustnou cestu instanční jen následkem špatného právního poučení, daného nižší instancí; potom však žal. úřad jako ústřední orgán politické správy na Slovensku v mezích své všeobecné kompetence měl odstraniti výrok nižší instance, pokud obsahuje nesprávné právní poučení a takto působiti k tomu, aby napravena byla podstatná vada řízení, sběhlá v řízení správním.

Ježto se tak nestalo žal. úřadem, trpí i jeho výrok podstatnou vadou řízení a bylo proto naříkané rozhodnutí zrušiti dle § 6 zák. o nss.

Č. 2795.

Státní úředníci: * Zák. z 31. března 1920 č. 233 Sb. nezakládá pro býv. úředníky měst s regulovaným magistrátem právního nároku na ustanovení v konceptní službě politické správy na Slovensku.

Řízení před nss-em: Stížnosti bývalého úředníka města s regul. magistrátem na nss do toho, že nebyl ustanoven v konceptní službě poli. na Slovensku podle zák. č. 233/1920 nestojí v cestě předpis § 3 lit. f) zák. o ss.

(Nález ze dne 25. října 1923 č. 17.645.)

V ě c: Karel C. v Nitře proti ministerstvu vnitra (odb. rada Dr. Karel Ludwig) o přijetí do politické služby konceptní na Slovensku.